

[Hainstrup Clemmensen.]

overordentlig rigtigt, at reglerne vedrørende forskudsafskrivninger nu anbringes i selve loven om afskrivninger i stedet for som hidtil at have deres hjemmel i en tekstanmærkning på de årlige finanslove, og vi finder derfor også, det er naturligt, at det andet lovforslag om investeringsfonds placeres på tilsvarende måde vedrørende forskudsafskrivninger.

Det har også forekommet os mindre rimeligt eller måske snarere urimeligt, at der slet ikke var nogen dispensationsbeføjelse i de tilfælde, hvor de foreskrevne 4 år i forbindelse med forskudsafskrivningerne ikke kunne overholdes af grunde, der var den pågældende skatteyder uvedkommende, og vi synes derfor, det er naturligt, at der nu gives en dispensationsbeføjelse. Ikke uden begrænsning, da vi synes, det er naturligt og rimeligt, at der gives ligningsrådet visse rammer, inden for hvilke en sådan dispensationsadgang kan benyttes.

Vi finder altså i det hele, at dette lovforslag er overordentlig vel begrundet, også hvad angår de andre mindre ændringer, der her er tale om, men det er selvfølgelig først og fremmest den reelle ændring vedrørende dispensationsbeføjelsen, vi lægger vægt på. Denne dispensationsbeføjelse er så meget desto mere velbegrundet, som der jo netop i spørgsmålet om investeringsfondshenlæggelser ikke er nogen yderligere muligheder, selv om man tilbageregulerer i tilfælde, hvor der har været foretaget forskudsafskrivninger, der ikke kunne holdes inden for den givne tidsfrist. Så meget vedrørende selve de to fremsatte lovforslag.

Jeg vil gerne på foranledning af den socialdemokratiske ordførers bemærkning for det første hilse med glæde, at der åbenbart fortsat — det overraskede mig ikke — er en bred enighed om, at rimelige og gode afskrivningsregler er nødvendige i et moderne, dynamisk samfund med de store erhvervsmæssige opgaver, der skal løses, og med mange store investeringer, som nødvendigvis må være kostbare.

Derudover har også det konservative folkeparti, for dog at fortsætte enigheden så langt som muligt, naturligvis den opfattelse, at vi ønsker skatteligningen gjort så effektiv som overhovedet muligt. Vi har medvirket til alle lovforslag sigtende på

rimelig måde herpå og vil naturligvis også fortsat tilskynde finansministeren til at udfolde al rimelig anstrengelse på disse områder.

Derudover nævnte hr. Grünbaum det konkrete spørgsmål vedrørende de såkaldte skattefrie millionærer. Det er klart, at det er også et emne, man kan overveje og nærmere belyse i udvalgsarbejdet. Jeg gør opmærksom på, hvad hr. Grünbaum formentlig er ganske enig i, at der i en række tilfælde kan være overordentlig uangribelige grunde, om jeg så må sige, til, at der er sådanne tilfælde — f. eks. mennesker, der fortsat bebor en landejendom, der er kommet til at ligge i et byudviklingsområde, inden den pågældende ejendom er solgt. Der kan også være en række andre tilfælde, men jeg erkender, at der også kan være tilfælde, hvor det forekommer mindre rimeligt. Hr. Grünbaum skitserer nogle tanker, man kunne gøre sig i denne forbindelse. Jeg skal ikke diskutere, hvem der først har nævnt dem fra folketingets talerstol, men blot i al stillfærdighed gøre opmærksom på, at jeg som mit partis ordfører i afskrivningslovgivningen allerede for år tilbage over for den socialdemokratiske finansminister har været inde netop på den samme tankegang. Der blev imidlertid dengang — jeg tror med rette, og det vil vel også gælde i dag — gjort opmærksom på, som også hr. Grünbaum gjorde gældende, at der kan være overordentlig vanskelige tekniske og administrative problemer forbundet med eventuelle nye regler på dette område. Men som sagt, vi ønsker ingen urimeligheder opretholdt. Vi er parate til i udvalgsarbejdet at se også på disse spørgsmål.

**Jens Foged:** Finansudvalget må i adskillige tilfælde tage stilling til, hvorledes en lov i visse grænsetilfælde bør administreres, og dette sker i så tilfælde gennem en tekstanmærkning. En sådan forretningsgang er brugelig, men ikke ønskelig, og fra finansudvalgets side er der gang på gang givet udtryk for, at tekstanmærkningerne kun burde være nødløsninger, og at eventuel fast praksis bør indarbejdes i love, der vedrører området.

Det foreliggende lovforslag tager derfor sigte på at lovfæste en tekstanmærkning vedrørende afskrivningsloven, og proble-